

første Række om at gøre Havnen saa god som mulig. Jeg forstaaer derfor ikke, at St. Thomas' Kolonialraad vil kræve, at Halvdelen af Havnens Overskud skal tilfalde Kommunen. Naar man ved, hvilke Anstrengelser der gøres fra de andre vestindiske Øers Side for at tilrive sig Skibsfarten og Handelsforretningerne, forstaaer jeg ikke, at man paa St. Thomas fuldstændig savner Blik derfor. Jeg skal minde om, at i 80erne eller deromkring nedsatte Barbados og St. Lucia deres Skibsafgifter meget betydeligt, og det lykkedes dem i Løbet af kort Tid at tilvende sig en betydelig Del af Fragtfarten. St. Thomas kom 4 Aar bagefter, og da var det for sent. Den vestindiske Kommission gaar ogsaa ud fra, at Havnen med dens nuværende Indtægter let vil være i Stand til at forrente og amortisere et Laan til Forbedring og Uddybning af Havnen, men Kommissionen gaar ud fra den Forudsætning, at Indtægterne ikke blive mindre, end de ere for Tiden. Kommissionen har altsaa ikke tænkt sig, at man kunde gaa ind paa noget saa urimeligt som at beskære Havneindtægterne med det halve Beløb. Jeg tror ikke, at der er nogen Tid at spille med at forbedre Havnen. Skibene blive nu til Dags større og længere, og allerede nu klages der over, at det er vanskeligt at svaje i Havnen, fordi det ikke er dybt nok i tilstrækkelig stor Udstrækning. — Ved at overføre Skoledirektørens Gage til Staten og ved at hæve Overretten, som af den vestindiske Kommission erklæres for overflødig, vil man indvinde ca. 16,000 Fr. Disse 16,000 Fr., som St. Thomas Kommune slipper for, foreslaar jeg at lade gaa af paa den Halvdelen, som Havnen skal betale til Kommunen, saa ville vi komme ned paa omkring en 30,000 Fr., som Havnen aarlig skal tilsvare St. Thomas' Kommune. Det er allerede rigelig meget at skulle afstaa, men det kunde jeg i alt Fald dog tænke mig som et Mæglingforslag. I Havne-Lovforslagets § 5 findes en Bestemmelse om, at naar det skulde vise sig, at Fonden bliver større end fornødent til Fyldstgørelse af Havnens Krav, bliver det ad Lovgivningsvejen at bestemme, hvorledes der til Fordel for Øen St. Thomas skal forholdes med det overskydende, men jeg savner en tilsvarende Bestemmelse om, at hvis Kolonialkassens Indtægt bliver større end forventet, skal Havnens Tilskud formindskes. Det viser atter, hvor lidt man tænker paa Havnen.

Med Hensyn til Anvendelsen af de det

offentlige tilfaldende Indtægter af Lotteriet paa St. Thomas vil jeg tillade mig at foreslaa, at naar Statskassen har faaet Dækning for de af den overtagne Udgifter, anvendes Beløbet til Nedsættelse af Toldafgiften mellem Øerne og Moderlandet. Før Kolonialloven af 1863 fandt der en livlig Handelsforbindelse og Skibsfart Sted mellem Danmark og Øerne. Man havde den Gang fri Indførsel fra Danmark af danske Produkter med danske Skibe, og Øerne havde en Toldgodtgørelse for deres Sukker ved Indførsel her til Landet. Det drejede sig den Gang aarlig om ca. 12 Mill. Pund Sukker, for hvilke der gaves en Toldgodtgørelse af 50 Cents pr. 100 Pund, og Øerne indvandt 60—70,000 Dollars om Aaret, altsaa en meget betydelig Sum. For Danmark havde denne Eksport ogsaa stor Betydning, navnlig var det et ret betydeligt Antal københavnske, flensborgske og bornholmske Skibe, som til Stadighed besejlede Vestindien, men som Følge af Kolonialloven af 1863 og Ophævelse af den toldpolitiske Forbindelse hørte denne Sejllads op, saaledes at det i senere Aar kun var ganske enkelte Sejlskibe, der vedligeholdt Forbindelsen mellem Danmark og Øerne. Denne lønnende Fragtfart mistede vi altsaa, og den er nu i Hænderne paa en anden Nation, som har skaffet sig en rigtlønnende Skibsfart i Vestindien, som vi burde have bevaret og udvidet. Og har der været et Tab for Danmarks Handel og Skibsfart, saa har der selvfølgelig været et ganske anderledes stort Tab for Øerne, thi fra det sikre og beskyttede Marked herhjemme bleve de henviste til det aabne Verdensmarked, og med de trykkede Priser, der bleve paa Sukker, dels paa Grund af Roesukkerets Fremkomst og dels paa Grund af Eksportpræmie-Systemet, er det intet Under, at Øerne stadig ere gaaede tilbage. Der er jo noget unaturligt i, at der ikke findes nogen Toldlettelser mellem de vestindiske Øer og Moderlandet. Mellem Danmark, Island og Færøerne findes der ingen Toldskranke, og jeg indser ikke, hvorfor det samme ikke burde være Tilfældet med Øerne. Jeg vil derfor tillade mig at henstille, at det Overskud af Lotteriet, der indvindes, efter at Statens Udgifter ere dækkede, maa blive anvendt til Toldlettelser imellem Øerne og Moderlandet. Jeg kan i øvrigt henvise til Kommissionens Betænkning, som udtaler, at det Tidspunkt vist neppe vil være fjernt, da Amerika ikke mere har Brug for fremmed Rørsukker, og Kommissionen anbefaler derfor og-